

Kolme joulua Luuk. 2:1-20

1. Niinä päivinä keisari Augustus antoi käskyn, että koko valtakunta oli pantava verolle.
2. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kviriniuksen ollessa Syyrian maaherrana.
3. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.
4. Niin Joosefin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, Beethemiin, koska hän oli Daavidin huonetta ja sukua,
5. verollepanoa varten kihlattunsa, Marian, kanssa, joka oli raskaana.
6. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika,
7. ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majatalossa.
8. Paimenet ja enkelit
Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.
9. Yhtäkkiä heidän edessään seisoj Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään. He pelästyivät suunnattomasti,
10. mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille hyvän sanoman suuren ilosta, joka on tuleva kaikelle kansalle.

11. Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.
12. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä."
13. Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:
14. "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto."
15. Kun enkelit olivat menneet heidän luutaan taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beethemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti."
16. He menivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.
17. Tämän nähtyään he ilmoittivat sen sanan, joka heille oli tästä lapsesta puhuttu.
18. Kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät, mitä paimenet heille puhuivat.
19. Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat mieleensä ja mietti niitä sydämessään.
20. Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sillä kaikki oli niin kuin heille oli puhuttu.

Kolme joulua

Tiesithän, että on olemassa kolme joulua. Ensimmäinen on Jeesuksen tulo maailmaan noin 2011 vuotta sitten. Toinen on Jeesuksen tulo Sinun sydämeesi ja kolmas, kun Jeesus tulee toisen kerran takaisin suuressa kirkkaudessaan.

Ensimmäinen joulu

Mitä joulun vietto merkitsee Sinulle? Joskus saatamme odottaa joulua ja Jeesuksen syntymäjuhlaa lähes samalla jännityksellä kuin Hän ei vielä olisi syntynytkään tänne maan päälle. Onko ehkä kysymys siitä, että haluamme uudestaan ja uudestaan toistaa mielessämme tuon ihmeellisen päivän tapahtumat? Tietenkään noitten suurten päivien muistelemisessa ei ole mitään väärää - päin vastoin. Niitä tulee jatkuvasti muistaa, noita suuria tapahtumiahan me luettelemme uskontunnustuksessamme. Jouluhan on muistojuhla, jossa ihmettelemme ja kiitämme Kolmiyhteistä Jumalaa siitä, että Hänen toinen persoonansa lankaikkainen Poika tuli ihmiseksi. Pyhä iankaikkisuudessa Isästä syntynyt Poika tuli synnittömäksi ihmiseksi syntymällä neitsyt Mariasta inhimilliseen luontoon.

Totuuden joulu

Vastauksessaan Pilatukselle Jeesus kuvaa omaa tulemistaan tämän aikaan näin:
"Minä olen kuningas. Sitä varten olen syntynyt ja tullut maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni." (Joh. 18:37)

Jo itse joulukertomuksen tapahtumat paljastavat synkän totuuden inhimillisestä pahuudesta. Odottavaa ja synnyttämäisillään olevaa äiti Mariaa kohtaa välinpitämättömyys ja kylmyys. Ei löydy yöpaikkaa muualta kuin haisevasta tallista. Tallin pimeys ja löyhyä on samalla kuva paikasta, johon Jeesus syntyi. Hän tuli pimeään ja saataiseen maailmaan juuri sitä varten, että ihmiset pääsisivät valoon ja puhtauteen. Herodeksen julma päätös tapattaa alle kaksivuotiaat Betlehemin lapset kertoo siitä julmuudesta, mitä maailma on tänään täynnä niin sotatantereilla kuin aborttiklinikoilakin. Vain totuuteen taipuvat, Jeesuksen edessä kumartavat löytävät tuossa seimen lapsessa koko universumin Kuninkaan ja Vapahtajan. Paimenille ja tietäjille löytyi tie Totuuden Kuninkaan luo.

Armon joulu

Jeesuksen tulo ihmiseksi ei kuitenkaan rajoittunut vain siihen, että Hän osoitti totuuden meistä ihmisistä. Vielä tärkeämpää oli se, että Hän paljasti meille totuuden taivaallisen Isän olemuksen rakkaudesta ja armosta. Hän tuli kuollakseen meidän syntisten sijasta Golgatan ristillä. Hän tuli ylösnousemisellaan ja taivaaseen astumiseensa avaamaan meille tien Isän sydämelle asti. Ensimmäinen joulu oli Jumalan armon riemuvoitto. Siksi kristillisissä joululauluissa kaikuu riemun ja kiitoksen sävel.

Joulu on todellisten lahjojen jakamisen juhla. Efesolaiskirje kuvaa sitä näin:

7. Mutta itse kullekin meistä on annettu armo Kristuksen lahjan mitan mukaisesti.

8. Sen tähden sanotaan: "Hän nousi korkeuteen, otti vankeja saaliikseen ja antoi lahjoja ihmisille." 9. Mitä sitten merkitsee se, että hän nousi korkeuteen, ellei sitä, että hän oli laskeutunut myös alas, maan alimpiin paikkoihin? 10. Hän, joka laskeutui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäksi täyttääkseen kaiken. (Ef. 4:7-10)

Lahjoista parhain on Pyhä Henki, jonka Isä lahjoittaa Kristuksen lunastustyön tähden jokaiselle parannukseen taipuvalle, totuuteen tulevalle, joka kastetaan Herran Jeesuksen nimeen.

Toinen joulu

Historiallisen joulun tapahtumien kertaaminen ei kuitenkaan riitä meille. Jeesuksen on päästävä myös meidän sydämiimme asti, jotta Hänen tulemisensa toisen kerran voisi olla meille ilon eikä kauhun päivä. Jouluaatto on Adamin ja Eevan nimipäivä. Jouluaatto muistuttaa siis siitä, että lihan ja veren vallassa oleva ei voi periä Jumalan valtakuntaa. Joulupäivä on Jeesuksen syntymä päivä, uuden ihmissuvun, uudestisyntyneiden suvun ensimmäisen ja kantaisän Jeesuksen syntymäjuhla. Se on siksi siis myös uudestisyntymisen juhla.

Japanilaisissa seurakunnissa pyritään ajoittamaan kastejuhlat joko jouluun tai pääsiäiseen. Pääsiäiseen siksi, että kasteen sisältö on Jeesuksen kärsimisen ja kuoleman ja ylösnousemuksen tosiasia. Jouluun siksi, että kun ihminen uskoo Golgatan työn tapahtuneen hänen syntiensä tähden, hän uudestisyntyy eli Jeesus itse tulee hänen sydämeensä asumaan.

Jeesus syntyy sydämiin

Voitaisiin jopa sanoa, että Jeesus syntyy Hänen sydämeensä, vaikka ilmaisu onkin osin harhaanjohtava. Jeesus tulee nimittäin Pyhän Hengen kautta ihmisen sydämeen koko täyteydessään. Uskovan kasvu hengellisestä lapsesta nuorukaiseksi ja edelleen hengelliseen aikuisuuteen ei tarkoita sitä, että hänessä asuva Jeesus muuttuisi jotenkin, vaan sitä, että Jeesus saa Hänessä yhä suuremman vallan ja muodon. Hän pääsee kasvamaan Kristuksen armossa, rauhassa, viisaudessa, tuntemisessa ja ylösnousemusvoimassa. Syntymä ilmaisuna on kuitenkin sikäli oikea, että ennen Kristuksen tuloa ihmissydämeen, siellä ei ole mitään muuta kuin liha, syntinen luonto. Lihasta ei saa jalostamalla mitään, se on kuin saastainen vaate tai mätä peruna. Vasta Jeesuksen Hengen tulemisesta sydämeen alkaa ihmisen hengellinen elämä.

Tallista valtaistuinsali

Jeesuksen tulo sydämeen ei välttämättä ole sen julkisempi tapahtuma kuin Jeesuksen syntymä talliin. Sitä oli todistamassa Joosefin ja Marian lisäksi vain muutama työjuhta. Mutta kun Jeesus on tullut asumaan sydämeen, Hän itse alkaa muuttaa liikaisen tallin kaltaista sydäntä Taivaan Kuninkaan valtaistuimeksi. Jeesus käy puhdistamaan sitä totuuden Sanalla ja alkaa rakkaudellaan hallita ihmistä sydäimestä käsin. Jeesuksen syntymän vaikutus ei jää ihmiselämässä salatuksi. Se alkaa näkyä myös muille ilon, rauhan ja rakkauden hedelmänä.

Paimenten joulu

Paimenten joulussa ja meidän henkilökohtaisessa joulussamme on kysymys aivan samasta Jeesuksesta. Jouluevankeliumi kertoo meille, millaisena tänäänkin Jeesus tulee ihmisen sydämiin. Vaikka Betlehemin paimenet odottivatkin pelastajaa, he joutuivat sanoin kuvaamattoman pelon ja kauhun valtaan, kun Jumalan enkeli ilmestyi ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Kysymys ei ollut enkelin kirkkaudesta, vaan itse Herran läsnäolon kirkkaudesta. Pelko ei johtunut vain tilanteen yllättävyydestä vaan ennen kaikkea siitä, että Herran kirkkaudessa heille paljastui järkyttävällä tavalla heidän sisäinen likansa ja pahuutensa, ylpeys, viha, kateus, himot, katkeruus, itsekkyytensä ja kaikinainen syntisyys. Herran kirkkauden näkeminen tekee ihmisestä syntisen.

Aivan samaa joutui Jesaja kokemaan kutsumusnäkönsä yhteydessä. Aito helvetin pelko alkaakin vasta sitten, kun ihminen näkee Herran kirkkaudessa oman hirvittävän saastaisuutensa:

1. Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen viittansa liepeet täyttivät temppelin. 2. Hänen yläpuolellaan seisovat serafit, joilla oli kullakin kuusi siipeä. Kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja kahdella he lensivät. 3. He huusivat toinen toiselleen: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; koko maa on täynnä hänen kunniaansa." 4. Ovenpielet vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone tuli täyteen savua. 5. Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä olen tuhon oma, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet, ja minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin." 6. Silloin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta. 7. Hän kosketti sillä suutani ja sanoi: "Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi. Sinun syyllisyytesi on poistettu ja syntisi sovitettu." (Jes. 6:1-7)

Jeesuksen tulo sydämeen ei tapahdu ilman tuskallista totuuden kohtaamista. Siksi

joulua edeltävään adventtiin kuului vanhastaan paasto ja itsensä tutkistelu Jumalan sanan valossa. Ihmisen on pakko Jumalan kasvojen edessä myöntää oma pahuutensa ja kyvyttömyytensä auttaa ja pelastaa itseään. Jeesus ei pääse syntymään sydämeen, joka on itseriittoinen ja josta Jeesus torjutaan pois. Jeesus ei päässyt majataloon vain talliin.

Mutta enkelillä on meille suunnaton riemuviesti:

"Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle. Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra. Tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa."

Paimenet päättivät kiireesti lähteä sinne, mihin heidän saamansa Jumalan ilmoitus viittasi. He toimivat Herralta saamiensa ohjeiden mukaisesti. He menivät Betlehemiin ja löysivät Vapahtajan. Kedolla he olivat nähneet Herran kirkkauden, tallista he löysivät pienokaisen, jota voi arinkin ihminen lähestyä pelkäämättä. He saivat kumartaa oman Vapahtajansa seimen äärellä. Nuo temppelein uhrilampaita paimentaaneet miehet löysivät Uhrikaritsan, joka oli kantava heidänkin syntinsä Golgatan ristille ja valmistava heille iankaikkisen elämän riemun. Jeesuksen kohtaaminen antoi heille sellaisen ilon, että he eivät voineet olla kertomatta siitä muille. Heidän pelkonsa vaihtui anteeksiantamuksen riemuun ja Jumalan armon ylistykseen.

Syntinen voi lähestyä tänäänkin Jeesusta niin kuin aikuinen voi lähestyä pientä vauvaa. Herran luokse voi syntisinkin käydä turvallisesti. Hänen luokseen on tänäänkin avoin pääsy. Käy Hänen eteensä, kumarru ja tunnusta Hänet Herraksesi ja Kuninkaaksesi. Kun niin teet, Hän osoittautuu koko maailmankaikkeutta hallitsevaksi Herraksi, kaikkivaltiaaksi ja kaikkietäväksi. Seimen Lapsen kohtaamisessa paimenille alkoi aueta se ihmeellinen viesti, joka sisältyi enkelikuoron ylistykseen.

Kunnia Jumalalle

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto"(kirj. hyvän tahdon ihmisille – voidaan lukea tarkoittamaan joko Jumalan hyvää tahtoa eli Hänen rakkauttaan tai ihmisiä, joilla on hyvä tahto ottaa Jeesus Kuninkaanaan vastaan)

Syntisen pelastaa yksin Vapahtajamme Jeesus. Siksi pelastuksessa Jumala saa kaiken kiitoksen ja kunnian. Ihmisen kunnia on tehdä suuria ja tulla suureksi toisten ihmisten edessä, mutta Jumalan kunnia on siinä, että Ääretön tulee pieneksi ja astuu maan alimpiin paikkoihin asti. Jumalan kunnia oli korkeimmillaan Jeesuksen alentumisessa ihmiseksi. Pelastuksessasi et ikinä voi saada mitään kunniaa itsellesi. Siitä saa kunnian *yksin* Jumala ja Vapahtajamme Jeesus. Hän on tehnyt kaiken Sinua varten. Samalla on ihanaa, että Jumala on sitonut oman kunniansa juuri meidän pelastukseemme. Yhtä vähän kuin Hän voi luopua omasta kunnistaan, yhtä vähän Hän voi luopua meidän pelastamisestamme synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta iankaikkiseen elämään.

Maassa rauha

Todellista rauhaa ei maan päälle kykene aikaansaamaan kukaan muu kuin Jeesus Kristus. Hän teki sen Golgatan ristillä purkamalla vihollisuuden Jumalan ja ihmisten väliltä. Ristin tähden Hän antaa nyt syntimme anteeksi ja omaantuntoomme rauhan. Pyhässä Hengessä Hän antaa omilleen rauhan tekijän viran, jota toimitetaan julistamalla rauhan evankeliumia. Hän tuo lopullisen rauhan maan päälle, kun Hän tulee

kirkkaudessaan takaisin. Enkelien ylistys sisältää siis profetian siitä, että tulee päivä, jona kaikkialla maailmassa Jumala saa kunnian ja koko maa on oleva täynnä Hänen rauhaansa.

Jumalan hyvä tahto

Jumalalla on hyvä tahto syntistä kohtaan. Hänelle on armon ajatuksen Sinua kohtaan. Hän haluaa jakaa taivaallista rauhaansa juuri sinulle, sillä Hän on valinnut Sinut. Usko Vapahtajaan ei vähennä luonnollista iloa vaan syventää sitä ja vie puhtaaseen, vapautuneeseen iloon, joka kumpuaa kiitollisuudesta ihmeellistä Jumalaa kohtaan.

Todeksi eletty joulu

Joulun lahja on Jeesuksen Sinua varten valmistama pelastus. Lahja toimitetaan Sinulle käärittynä evankeliumin sanaan. Lahja tulee ottaa myös vastaan. Joulu tulee elää todeksi. Anna kiitos ja kunnia Jumalalle siitä, että Jeesus on ainoa toivosi. Ota Hänet vastaan sydämeesi asti. Opettele kertomaan Isälle, kuinka hyvä Hän on Sinua kohtaan Jeesuksessa.

Etsi rauhaa omaan sydämeesi syntien anteeksiantamuksesta, antamalla muille anteeksi ja julistamalla rauhan evankeliumia levottoman maailman keskellä. Seuraa Jumalan hyvää tahtoa.

Etsi paimenten tavoin Jeesusta. Löydettyäsi Hänet, seuraa Häntä ja osoita Jeesuksen mielenlaatua kärsiville. Joulu on lähelläsi. Se on yhtä lähellä kuin evankeliumin sana. Avaa tänä jouluna sydämesi enkelien julistamalle ilosanomalle: "Sinullekin on syntynyt Vapahtaja!"

Joulurauhan salaisuus

Syvimmässä merkityksessä joulurauha koskettaa vain niitä ihmisiä, jotka ovat oppineet jo täällä maan päällä antamaan kunnian Jumalalle. Enkelit ja perille päässeet uskossa poisnukkuneet antavat kunnian Jumalalle korkeudessa, mutta meidän ei tarvitse jäädä odottamaan siihen asti. Enkelit tulivat kertomaan, että taivaan korkeuksissa ja kirkkaudessa Jumala saa jo nyt kunnian. Mutta se, että he lauloivat tämän viestin juuri maan päällä Betlehemin paimenten arkistakin arkisemman työn keskellä ja vielä yön pimeydessä kertoo siitä, että ihmisilläkin on nyt tilaisuus ja mahdollisuus yhtyä tuohon ylistykseen. Sen teki mahdolliseksi Jeesuksen tuleminen ihmiseksi, kaikkien kansojen Vapahtajan tuleminen tänne alas ottamaan meidän paikkamme ja tuomaan meille oman paikkansa eli taivaan ilon. Hän lähti jo seimestä lähtien kantamaan meidän pimeyttämme ja syyllisyyttämme aina ristin puuhun asti.

Jumala saa kunnin täällä maan päällä, kun syntinen ihminen luovuttaa oman paikkansa Vapahtajalle ja saa ilmaisena lahjana sen pelastuslahjan, jonka Jeesus maksoi Golgatan ristillä. Lahja on meille, Hänen hyvän tahtonsa kohteille, ilmainen, mutta sen Antajalle hinta oli iankaikkisen syvyinen tuska meidän Sijaisenamme Jumalan hylkäystuomion alla. Jeesus kantoi meidän sijastamme Jumalan pyhyiden vaatiman rangaistuksen synneistämme, jotta me saisimme taivaan ilon. Mutta kärsiessäänkin meidän tähtemme Jeesus piti silmiensä edessä sen ilon, että Hän saisi lahjoittaa meille oman elämänsä ja taivaallisen kirkkauden. Vapahtajalle ei nyt ole suurempaa iloa, kuin saada antaa parannuksen tekeville synnit anteeksi. Taivaan varsinainen juhлариemu onkin juuri siinä, kun syntinen palaa Armahtajansa syliin. Taivaan

enkeli riemuitsevat anteeksiantamuksen rauhan saapumisesta yhdenkin syntisen sydämeen.

Rakkauden leveys, syvyys ja korkeus

Jeesuksen rakkaus on niin leveä, että Häneltä ei yksikään maailman ihmisistä jää huomaamatta. Hän haluaa joulun ilon ja rauhan leviävän jokaisen kansan, jokaisen jäsenen sydämeen. Golgatan uhri nimittäin riittää kaikkien ihmisten hirveimpienkin syntien anteeksiantamiseen. Vapahtajan rakkaus on pitkä, että se etsii ihmistä aina sikiämisestä viimeiseen hengenvetoon asti. Herra ei jätä käyttämättä ainoatakaan tilaisuutta vetääkseen syntistä parannukseen.

Herran rakkaus on niin korkea, että Hän kykenee ylösnousemuksensa voimalla vie-mään taivaaseen asti ne, jotka Hänen armonsa ovat uskossa ottaneet vastaan. Rauhanruhtinaan rakkaus on niin syvä, että Hän astui "maan alimpiin paikkoihin" asti, ristin puulle ja kärsi koko iankaikkisen kadotuksen syvyyden meidän puoles-tamme, jotta meidän ei tarvitsisi siitä mitään kokea omassa elämässämme. Joulurauha leviää siellä, missä Jumalan hyvän tahdon kohteiksi suostuneet rientä-vät Vapahtajan seimen ja ristin luo, polvistuvat syntiensä tunnustamiseen ja omista-maan armahduksen. Pelko väistyy ja sydän yhtyy enkelien kanssa ylistämään Ju-malaa korkeuksissa siitä, että Hän tuli alas viedäkseen meidätkin korkeuksiinsa.

Esimerkki henkilökohtaisen joulun saapumisesta sydämeen – Ikuko Oohiran todis-tus

Nimeni on Ikuko Oohira. Olen 46 -vuotias. Kohtasin Jeesuksen ja minut kastettiin kaksi ja puoli vuotta sitten. Olen nyt Koben Luterilaisen Raamattukoulun toisen vuosikurssin opiske-lijä. Kuulostanee oudolta tämän ikäisen suusta, mutta olen koko ikäni kaivannut vanhempie-ni rakkautta. Olen ikävöinyt sellaista joka olisi ottanut minut vastaan sellaisena kuin olen. Kun minusta tuli kristitty, Jeesuksen anteeksiantamuksen kautta lopulta pääsin osalliseksi sellaisesta, jolle voi levollisella sydämellä antaa koko olemukseni ja joka ottaa minut vas-taan. Jeesus on taivaan Isä.

Keksikoulu- ja lukioaikana vihasin vanhempiani. Mutta inhosin sellaista itseäni. Ajattelin, että minulle olisi oikein kuolla. Yritin ihan tosissani olla hyvä ihminen, mutta sydäntäni val-litsi myrsky. Äitini oli entinen kristitty, mutta lukioaikana hän oli tosi huolissaan minusta ja eräänä yönä kello kaksi hän yhtäkkiä herätti minut ja sanoi: ”Tuollaisilla kasvoilla et kuiten-kaan pääsen naimisiin. Sinun pitää opiskella opettajaksi, jotta pystyisit elättämään itsesi. Kuule, sinusta pitää tulla opettaja!” Nämä sanat kertoivat kyllä sen, että hänellä oli paljon inhimillistä lämpöä minua kohtaan. Mutta en silloin kyennyt ottamaan sanoja sellaisina vas-taan enkä niihin sisältyvää huolta.

Myöhemmin sain tietää, että isälläni oli ns. Aspergerin syndrooma, synnynnäinen aivovam-ma, joka estää häntä ymmärtämästä omaa sydäntään ja toisten ihmisten mielenliikkeitä. Sik-si olin lapsena hänelle kuin ei mitään. Vaikka pyysin häneltä apua, hän kuittasi sen vain mi-nua syvästi loukkaavin sanoin: ”Tuollaistako sinä pillität?”

Olisin halunnut turvautua johonkin, mutta en osannut uskoa mihinkään. Sekä vanhempani että Jumala olivat minulle vaativia, mielialasta riippuen rakkautensa peruvia ja rankaisevia pelottavia olentoja. Historiasta kiinnostunut isoveljeni toisti minulle, että ”buddhalainen ko-tialttari ei edusta oikeastaan muuta kuin Japanin Edo –aikakauden politiikkaa”, siksi en us-konut buddhalaisuuteenkaan. Tämä veljeni sairastui myöhemmin pelkoneuroosiin ja näin miten hän kiersi epäilyttävästä uususkonnosta toiseen. Siksi päätin, että minua ei huuhaalla

petetä. Oikeastaan ainoa pakopaikka minulle oli romaanien maailma. Päämääräni oli mahdollisimman pian aikuistua ja tulla voimakkaaksi.

Mutta kauaa ei kestänyt tuo kausi, jona kuvitteli olevani vahva. Maaliskuun 30. päivänä 2008 sain kohdata Jeesuksen. Olin silloin 44 -vuotias. Työ ja syöpää sairastavan äitini hoito uuvutti minut niin, että pitkään tuskin jaksoin pysyä pystyssä. Lopulta äitini kuoli ja itse ajattelin, että olen sairastunut masennukseen ja menin sairaalaan, mutta sieltä minut passitettiin heti pois. Tuskin kykenin syömään ja toivo naimisiin pääsystä oli hävinnyt, niin totesin mielessäni, että äitini oli ollut oikeassa minun tulevaisuuteni suhteen. Äitini kuoltua sekä isäni että veljeni psyykkeen terveys huononi. Puhelimessa isäni ja veljeni toistivat: ”Onko sinusta niin vastenmielistä elää minun kanssani. Jos inhoat minua noin syvästi, niin minä kuolen.” Siksi ajattelin, että isäni ja veljeni ovat syyllisiä siihen, että olen onneton. Halusin päästä perheeni ongelmista eroon ja päätin kadota teille tietämättömille.

Sellaisessa tilanteessa sain kohdata Jeesuksen. Juuri silloin opiskeluaikainen ystäväni, joka työskenteli Englannissa eräässä yliopistossa, tuli lyhyelle käynnille kotimaahansa tänne Japaniin. Hänet tavatessani en kyennyt kertomaan omaa surkeaa tilaani. Mitään hyvääkään minulla ei ollut kerrottavana. Sitten aloimme riidellä keskenämme. Sen seurauksena en kolmeen yöhön kyennyt nukkumaan.

Sanotaan, että kuoleman edessä ihmisen elämä kulkee filminauhan tavoin hänen silmiensä edessä. Juuri sillä tavalla tuossa tilanteessa kaikki sydämeni kätköihin painetut pahat tekoni alkoivat pursua esiin. Muistin, miten alakoulussa oli satoja kertoja kirjoittanut paperille äidistäni: ”Kuole, kuole!” Mieleeni palautui, miten olin vihoissani huutanut buddhalaisen koti-alttarin edessä rukoilevalle isälleni: ”Lopeta, hullu!” Tajusin, miten ahneena ja ulkokultaisena olin aina syyttänyt muita ja vaatinut itseltäni ja muilta täydellisyyttä. Huolimatta yrityksistäni tulla hyväksi tajusin olevani täynnä vihaa niitä kohtaan, jotka eivät kyenneet hyväksymään minua. Mietin pitäisikö minun mennä mielisairaalaan vai kuolla. Soitin veljelleni, että en selviä ilman lääkitystä ja kysyin löytyisikö mistään psykiatrista klinikkaa, joka olisi sunnuntaina auki.

Mutta hän suosittelikin minulle pastoria. Veljeni oli 10 vuotta aikaisemmin tullut kristityksi ja oli juuri puhelun hetkellä kirkossa. Siksi hän henkeä pidätellen sanoi: ”Olen kirkossa, annan puhelimen pastorille.” Pastori kysyi minulta: ”Uskotko Jeesukseen Kristukseen?” Vastasin heti: ”Totta kai uskon.” Vaikka en käynyt kirkossa olin lukioajoista lähtien lukenut Raamattua. Siksi noin kuusi vuotta aikaisemmin olin päätenyt uskomaan Raamatun Jumalan olemassaoloon.

Veljeni seurakunnan pastori jatkoi: ”Sano minun perässäni. Taivaan Isä, anna anteeksi minun syntini. Anna anteeksi kaikki tieteni ja tietämättä tekemäni synnit.” Kun sitten sanoin: ”Kiitos Jeesus, kun kannoit minun syntini minun sijastani,” kyyneleet alkoivat valtoimenaan valua silmistäni. Siitä päivästä eteenpäin aloin nukkua syvää unta. Sitten joka päivä soitin pastorille ja tunnustin syntejäni. Sen jälkeen en mennyt veljeni kirkkoon, vaan kuusi vuotta aikaisemmin saamani gospel CD:n sanoman johtamana päädyin tietämättäni kirkkoon, jossa tuon tekstin kirjoittanut Jorma Pihkala toimii lähettinä.

Uskoon tulemisessa eivät elämästäni ongelmat ole loppuneet. Edelleen isäni ja veljeni soittelevat minulle, kun heidän kuntonsa huononee. Mutta tajuan että oli virhe kuvitella, että pääsisin vapaaksi pakenemalla perheeni ongelmia. Ongelmat olivat minun itseni sisällä. Suurin oli yritykseni elää hyvänä ihmisenä ja sulkea sydämeni todelliselta itseltäni. Jeesus otti kan-

taakseni kaiken minun taakkani. Siinä löysin todellisen vapauden.

Kuva vaativasta ja rankaisevasta Jumalasta muuttui kokonaan. Vaikka en nyt pystyisi mihinkään, siitä huolimatta Jeesuksen rakkaus kantaa minua. Se on Isän rakkautta, joka kohdistuu hänen lapsiinsa sellaisena, että Hän lähetti Jeesuksen kantamaan hartioillaan meidän syntimme. Päivittäin saan iloita siitä, että saan osakseni tätä rakkautta. Kun erehdyn, hän nuhtelee minua ja antaa sen mikä on minulle hyväksi, koska Hän tuntee parhaiten tarpeeni. On ilo saada levollisesti laskea itsensä tällaisen Isän käsiin.

Omistan ehdottoman rauhan siinä, että saan olla olemassa tällaisenani. Viime aikoina olen vapautunut myös siitä ahdistuksesta, etten kykene rakastamaan vanhempiani. Olen alkanut aistia rakkautta silloinkin, kun isäni käyttää sopimattomia ilmauksia. Sillä olen päässyt vapaaksi suurimmasta taakastani, siitä, että en kyennyt antamaan anteeksi omaa olemassaoloani.

Minulta kesti 44 vuotta Jeesuksen kohtaamiseen, mutta ehkä niin on ollut parasta. Sillä mitä suurempi on ollut ahdistukseni, sitä suurempi on nyt iloni. Toivon sydämestäni, että tekin saisitte kohdata tällaisen Jumalan. Kiitos.

Kolmas eli lopullinen joul

Kolmannesta joulusta Jeesus sanoi, että Hänen paluunsa suuressa kirkkaudessa, tapahtuu niin kuin **varkaan** tulo. Kukaan ei tiedä sitä etukäteen. Siksi on aina varauduttava. Kun tästä lähtien lukitset oven takanasi tai avaat avaimella oven, muista joka kerta, että Jeesus tulee pian takaisin. Herraa odottaville alkavat silloin ikuiset joulujuhlat, Karitsan ihmeelliset häät. Niistä kertoo Jesaja profetiassaan näin:

6. Herra Sebaot laittaa kaikille kansoille tällä vuorella lihavat pidot, valioviinin juhlan, jossa on ydinrasvalla höystettyjä herkkuja ja seestettyjä viinejä. 7. Hän hävittää tällä vuorella verhon, joka peittää kaikkia kansoja, ja peiton, joka verhoaa kaikkia kansakuntia. 8. Hän hävittää kuoleman ainiaaksi. Herra, Herra pyyhkii kyneleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen koko maasta. Herra on puhunut. 9. Sinä päivänä sanotaan: "Tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme pelastamaan meitä. Tämä on Herra, johon me panimme toivomme. Iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, minkä hän toi." 10. Herran käsi on tällä vuorella. (Jes.25:6-10)

Jeesuksen kysymys Sinulle

Herra Jeesus kysyy Sinulta tänä jouluna: "Oletko jo valmis taivaalliseen jouluun? Tulin tänne maailmaan juuri Sinua varten, että Sinä saisit minun uhrini tähden kaikki syntisi ja pahuutesi anteeksi. Tule minun luokseni. Tule, tunnusta oma pahuutesi ja väärät tekosi, niin saat anteeksi. Tule ja kumarra minun edessäni, niin saat minut elämäsi Kuninkaaksi."